

Nr 371

Av herrar **Sveningsson** och **Schött**, om en allmän översyn av lotteriförordningen.

(Lika lydande med motion nr 425 i Andra kammaren)

För organisationer och sammanslutningar av skilda slag framstår anordnande av lotterier som en lämplig finansieringskälla. Detta har resulterat i att lotteriverksamheten i alla former under senare år ökat i betydande omfattning. Inte minst gäller detta s. k. varu- och kaffelotterier.

Rätten att anordna lotteri regleras i lotteriförordningen den 19 maj 1939. Mot bakgrund av att lotteriverksamheten tagit en omfattning som knappast föresvävat lagstiftarna torde en allmän översyn av förordningen vara påkallad.

Av lotteriförordningen 3 § framgår att lotterier upp till visst maximibelopp må anordnas efter anmälan hos polismyndighet under förutsättning att lotteriet anordnas till förmån för välgörande, kulturellt eller allmännyttigt ändamål och att behållningen i lotteriet uteslutande användes för det ändamål till vars förmån den tillställning äger rum i samband varmed lotteriet är anordnat. Det lär emellertid även förekomma, att lotterier anordnas i den formen att för sådan verksamhet specialiserade firmor erbjuder exempelvis en ideell organisation ett visst belopp för rätten att sälja lotter under vederbörande organisations namn. Det kan starkt ifrågasättas om ett förfarande med ett så påtagligt inslag av enskilt vinstintresse kan anses vara i överensstämmelse med den nämnda paragrafens anda. Härtill kommer vidare att enhetliga tillämpningsföreskrifter — det gäller principerna såväl för meddelande av tillstånd som för utövande av kontroll — saknas, vilket medfört starkt växlande praxis i olika delar av landet. Vad beträffar kontrollen av lotterier må erinras om att justitieombudsmannen redan 1956 hade vissa erinringar att göra.

Det torde även vara ofrånkomligt att i samband med en allmän översyn av lotteriverksamheten till prövning upptaga frågan om roulettspelet. Att oklarhet råder om huruvida detta spel är tillåtet eller inte framgår av riksåklagarämbetets skrivelse av den 25 september 1958. »Om emellertid spelet icke skulle vara att hänföra till äventyrligt spel, uppställer sig frågan, huruvida detsamma är hänförligt under 2 § lotteriförordningen. Högsta domstolen har icke ingått på denna fråga. Hovrätten har däremot i sitt ovan citerade uttalande i domskälen upptagit frågan och därvid bedömt denna

så, att spelet icke rymmes under stadgandet i 2 § lotteriförordningen. Godtages denna bedömning blir spelets anordnande — därest det sker efter endast anmälan till polismyndigheten — straffbart antingen enligt 11 kap. 12 § strafflagen såsom äventyrligt spel eller, därest spelet icke skulle bedömas såsom äventyrligt, enligt 10 § lotteriförordningen såsom anordnande av lotteri utan Kungl. Maj:ts tillstånd. Klarhet i den förevarande frågan synes icke kunna vinnas annorledes än genom åvägbringande av ett nytt prejudikat.»

Med stöd av vad ovan anförts hemställas,

att riksdagen i skrivelse till Kungl. Maj:t måtte anhålla om en allmän översyn av lotteriförordningen.

Stockholm den 26 januari 1961

Ragnar Sveningsson

Lars Schött